

İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜLÜĞÜNÜ CEMAATÇİLERE BIRAKALIM MI?

Aydınlık Gazetesi, 11 Temmuz 2016

Yıldırım Koç

Vatan mücadelesiyle işçi sınıfının haklarını koruma ve geliştirme mücadelesinin çakiştiği bir dönem yaşıyoruz.

Günümüzde işçi sınıfının haklarını koruma ve geliştirme mücadelesi, vatan mücadelesinin ana unsurudur. Vatan mücadelesinde yer alanlar, bu gerçeği kavramaz ve işçi sınıfı mücadelesine katılmazsa, derinleşen krizin yarattığı sıkıntılara tepki duyan işçiler/memurların bu enerjisinden yararlanmaya çalışacak güçlerin biri bölücüler, ikincisi cemaatçilerdir.

Bugünün sendikacılığını 150 yıl önce yazılmış kitaplara bakarak anlamaya çalışırsanız, cemaat sendikacılığının yarattığı tehlikeyi göremezsiniz. İşçi sınıfı mücadelesini reddederseniz, vatan mücadelesinde boşa kürek çekmekle kalmaz, işçileri cemaatçilerin sendikalarına iterek, vatan mücadelesine zarar verirsiniz.

150 yıl önce dinci sendikacılık yoktu.

HIRİSTİYAN SENDİKACILIĞI

1891 yılında Papa Leo XIII, Rerum Novarum tamimnamesini yayınladı. Böylece Katolik Kilisesi sınıfların varlığını ve bunlar arasındaki çelişkileri kabul etti, hıristiyan sendikacılığının önünü açtı. Papa XI. Pius'un 1931 yılında yayınladığı Quadragesimo Anno tamimi, Papa İoannes Paulus PP.II'nin 1981 yılında yayınladığı Laborem Exercens tamimi ve 1991 yılında yayınladığı Centesimus Annus tamimi ile Katolik Kilisesi işçi sınıfının sorunlarına ve sendikacılığa ağırlık verdi. 2006 yılında Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu ile birleşerek Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu'nu oluşturan Dünya Emek Konfederasyonu (kuruluşu 1920), hıristiyan sendikacılığının dünya ölçeğindeki örgütlenmesiydi.

ULUSLARARASI İSLAMCI SENDİKALAR KONFEDERASYONU

Müslüman sendikacılığı geliştirmeye çalışanlar da oldu. Müslüman Kardeşler Örgütü'nün kurucusu Hassan Al-Banna'nın en küçük kardeşi Gamal Al-Banna 1981 yılında Uluslararası İslamcı Emek Konfederasyonu'nu kurdu. Bu konuda bir kitapçık da yazdı. Ancak "müslüman sendikacılığı" gelişemedi.

Türkiye'de ise 1976 yılında Hak-İş'in ve 1995 yılında Memur-Sen'in kuruluşu ve daha sonraki yıllardaki çalışmaları "müslüman sendikacılığı" değil.

GÜLEN CEMAATİNİN İŞÇİ VE MEMUR ÖRGÜTLENMELERİ

Ancak Gülen Cemaati işçi ve memur örgütlenmelerine yöneldi.

Fethullahçı memurlar önce 1995 yılında Memurlar Vakfı adıyla bir örgüt oluşturdu.

Eğitim hizmet kolunda çalışan bazı kamu görevlileri 2012 yılında Ankara'da Aktif Eğitimciler Sendikası adıyla bir örgüt kurdu. Bu arada çeşitli il ve ilçelerde "aktif memurlar derneği" adıyla dernekler kuruldu. Bu dernekler ve bazı vakıflar 2013 yılı sonlarında AMEP (Aktif Memurlar Platformu) çatısı altında biraraya geldi. Gülen Cemaati ile AKP arasındaki mücadelenin 17 Aralık 2013 tarihinde açık bir savaşa dönüşmesinin ardından, 2013 yılının son ayları ve 2014 yılının ilk aylarında birbiri ardı sıra yeni sendikalar ve ardından 2014 yılı Şubat ayında da **Cihan-Sen** Konfederasyonu'nu kurdular.

17 Aralık 2013 operasyonu sonrasında Gülen Cemaati yandaşları adlarının başında "Pak" olan 20 adet işçi sendikası kurdu. 21 Mayıs 2014 tarihinde de **Aksiyon-İş** Konfederasyonu kuruldu.

Bugün cemaatçi derneklerin üst örgütü de **Mülayemet Çalışanlar Konfederasyonu'dur (MÜLKON)**.

MÜLKON'a beş federasyon üyedir (TÜÇAF, MİHVER, TUMÇADEF, GÜÇAF, DOÇAF). Bunlara bağlı 70'ten fazla dernek vardır.

İşçilerin ve memurların Gülen Cemaati'nin örgütlerinden kurtarılması, vatan mücadelesinin en önemli unsurlarından biridir. İşçi sınıfının artan enerjisini vatan mücadelesi doğrultusunda yönlendirebilmek, sınıf mücadelesine önderlik edebilmekle mümkündür.